

1842-09-18

SENDER

J.Th. Lundbye

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Recipient's location:
Frederiksborg Slot

Mentioned people:
J.Th. Lundbye
Thorald Læssøe
P.C. Skovgaard

Archive:
Mappe 34 nr. 38

TRANSCRIPTION

Hr Landskabsmaler Skovgaard¹ paa Frederiksborg Slot

Den 18 Sept 1842, med Kanonskud og Militair Paraden.

Kjære Skovgaard!

Jeg har Haab om at faae det bevidste Beviis imorgen og skal det da blive sendt; men det forudsætter, at Du vil tegne ret flittigt paa Modelskolen i Vinter; uden dette Løfte kunde Du ikke faae det, dog jeg tænkte: det Væsentlige er, at have Faaet det. siden faaer det gaae, som det kan. Betydelige Forandringer træde i Kraft ved Academiet 1st October. Dog derom kan vi bedst tale. - Læssøe² er kommet hjem og Brendstrup³, som ogsaa har været bortreist.. Prof Høyen⁴ seer Du nok paa Onsdag, sagde han; dog ikke vist. - Det har undret og glædet mig at læse, at Dit Stykke er næsten færdigt, det tyder paa, at Du har det godt. Nu dages det ogsaa for mit; det har efter min Reise faaet betydelige Skub fremad, og jeg troer ogsaa, det har vundet. Den fortræffelige Købke har besøgt mig og givet mig gode Vink. Jeg haaber i Løbet af en Maaned at faae det færdigt, og da skal jeg ryste Malerier ud af Ærmerne, jeg er saa opfyldt med Ideer til nye, har dog levende Interesse

-2-

for det store, som Fraværelsen har givet mig skarpere Blik for; men mange Dumheder indeholder og beholder det jo nok, dog vil Du finde det bedre end Du forlod det. Købkes eget store Stykke er nu een Gang overmalt, har alt en yndig Virkning, en overordentlig Lyshed og Dag, italiensk Dag, og hver Ting er saa ganske paa sit Sted. Han maler nu paa Viin-Pergulaen. Jeg vil ikke splitte min Tid med Besøg, jeg vil male og see at blive dygtig ved fornuftig at anvende min Tid, derfor kommer jeg kun lidt ud, har ikke endnu i disse 8 Dage seet Din Familie, seer dem maaskee ikke, førend Du kommer, hvad jeg haaber skeer snart; men da vil Du jo væk igjen - jeg har ingen Penge og maa derfor blive her. Idag er her stor Militair Parade, jeg er i Hulen, gider ikke gaae ud af den, der har man det dog bedst; i hele Timer kan jeg sidde med min lange Bog for mig og glæde mig over Tegningerne i den, da bryder jeg mig kun lidt om Kritikken, Kunsten, Verden uden om, da er jeg glad ved Mindet om svundne Glæder, glad ved at jeg kan tegne lidt, hvorved det gøres mig muligt, at fastholde kjære Steder i min Erindring, den gemmer dog

-3-

min største Lykke. Jeg har været bedre, levet uden Næringssorger, malet bedre og selv været kjønnere - nu er jeg gammel, grim og fattig og skal blive ældre, grimmere og fattigere, den nærværende tilkommende Tid har saare faae Lyspunkter, Gløden i Piben i Skumringen i min Hule er et af de

bedste. Lystig, ufortrøden! Walperding sælger nu Billeder for 8 sk. Det samme kan jeg gjøre, saa har jeg dog Brød til imorgen. -- Min Moder!⁵ – hende har jeg jo endnu, og saalænge hun lever, veed jeg dog, hvor der slaar et Hjerte trofast for mig, saalænge er jeg dog lykkelig. Hun spørger altid saa kjærlig til Dig, ogsaa Louise Lundbye⁶ – hvorfor skal vi være født i trange Kaar? hvorfor skal vi pines og negte os Ønskers Opfyldelse, som Andre lettelig opnaae tit uden at skjønne derpaa, bah! Det samme vilde være Tilfældet med mig, det er dog bedst som det er; men: det er svært at være Menneske! – Levvel! kjære Ven! vær bestandig forsigtig! kom snart herind, nu lakker det ad Vinter vi have allerede to hyggelige Aftner, lad os til Vinter imellemstunder sidde ved Ovnens i Mørkningen med vor Fyrrepind, vel er jeg en gammel Svinehund, men dog Din Ven
TL⁷

¹ Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Maler Thorald Læssøe (1816-1878).

³ Maler Thorald Brendstrup (1812-1883).

⁴ Kunsthistoriker N.L. Høyen (1798-1870).

⁵ Lundbys mor Cathrine Lundbye (1792-1863) - født Bonnevie.

⁶ Lundbys kusine Louise Lundbye (1818-1845).

⁷ Maler J. Th. Lundbye (1818-1848).

H. Landskabsmaler Skovgaard
fra
Frederiksborg Slot.

SKOVGARD-MUSEET
Mappe 34 Nr. 38

den 18 Sept 1842, med Kammer skind og Militair Parade.

Kjære Skarpsand!

Jeg har bleet om at faae det heidste Brev især,
og og skel det da ikke sendt; men det forudsæt-
ter, at Du vil tegne ret flittigt paa Madel skalen
i Vinter; uden dette Løfte kunde Du ikke faa det,
dog jeg tænkte: det Væsentlige er, at han faaer det,
siden faaer det gaa, som det kan. Betydelige Foran-
sninger træde i Kraft ved Academiets 1te October.
Dog, derom kan vi bedst tale. - Lassac er kom-
met hjem og Boendstrøj, som ogsaa har været
portretist. - Prof. Bløgen seer Du nok paa Ans-
sag, sagde han, dog ikke vist. - Det her mindret og
glædet mig at lase, at det Stykke er næsten færdigt,
det tyder paa, at Du har det godt. Nu dages det ogsaa
for mit; det har efter min Reise faaet betydelige
Skab fremad, og jeg tror ogsaa, det har vundet. Den for-
treffelige Kibke har besøgt mig og givet mig gode Vink-
te heres i Løbet af en Maaned at faa det færdigt,
og da skal jeg nyte Maleriet ud af Alverden, jeg er
saa opfyldt med Alder til nye, har dog levende Interesse

for det store, som Forærelsen har givet mig skæpene
Blik for, men mange Ligheder indeholder og beholder
det jo nok, dog vil du finde det bedre end du følede det.
Kærlig og et stort Lykke er nu en Gang overmalt, har
alt en yndig Virkning, en overordentlig Lykke og
Dag, italiensk Dag, og hver Ting er saa ganske paa
sit Sted. Man maa nu paa Min. Pergulaen.
Jeg vil ikke splutte min Tid med Desig, jeg vil male
og see at blive dygtig og foruøftig at anvende min
Tid, derfor kommer jeg kun lidt ind, har ikke endnu
disse 8 Dage set din Familie, see den maaskee ikke
for end du kommer, hvad jeg naaer sket snart, men
da vil du jo nok igjen - jeg har ingen Penge og maa
derfor blive her. I dag er her stor Militairs Parade, jeg
er i Kluden, gider ikke gaa ind af den, der har man det
dog lidt, i hele Tiden kan jeg sidde med min lange Dag
for mig og glæde mig over Tegningerne i den, da
hinder jeg mig kun lidt om Kristiken, Münster, Norden men
om, da er jeg glad i det Mindet om svindene Glæder, glad
ved at jeg kan tegne lidt, naar det gøres mig umuligt, at
fæstholde kjære Steder i min Erindring, den glemmer jeg

min største Lykke. Jeg har været kedet, levet uden Mærings-sorger,
malet kedet og selv været kjæmpe - nu er jeg gammel, grum
og fattig og skal blive ældre, grimmere og fattigere, den
marerender og tilkommer. Tid har saare faa Lyspunkter,
Glæder: Piken i Åkum-sengen i min Kule er et af de bedste.
Lystig, ufortrædte! Malperding sælger sin D. Skode for 8 p,
det samme kan jeg gøre, saa har jeg dog Dødt til imorgen.
— — Min Moder! Kunde har jeg jo endnu, og saalange
hvis lever, ved jeg dog, hvor der staaet et hjerte trofast for
mig, saalange er jeg dog lykkelig. Min sjæle altid saa dyrt
til Dig, ogsaa denise Lundebye - hvorfor skal vi være færd
i trænge Kæde? Hvorfor skal vi pine os og nægte os Paaskes
Opfyldelse, som Andet lettelig opnaar, til uden at skjænke
serpæd, bah! det samme vilde være Tilfældet med mig, det
er dog kedet som det er, men: det er svært at være Men-
neske! - Lennet! Hjens Ven! var bestandig forsigtig! kom
smært herind, vi lukker, det ad Vinter er have allerede
de hyggelige Aftener, lad os til Vinter indlemstundes
g. det ad Oasen: Mærkningerne med var Fjæregrund,
det er jeg en gammel Linné hund, med dog

Min Ven ^o Lennet